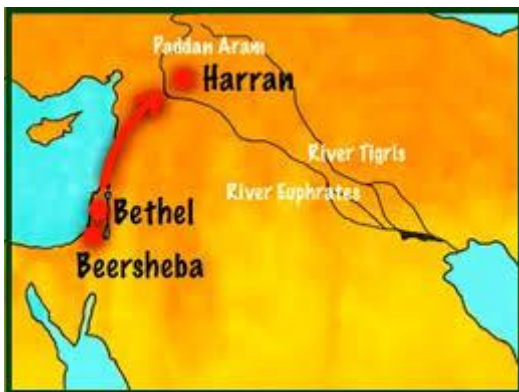

29. De bruid - Genesis 29

Lees Genesis 29:1-30 en vat dit kort voor jezelf samen. Zou je zelf al kunnen bedenken wat het meest centrale vers is en zie je dat bepaalde verzen qua inhoud zich herhalen of tegenover elkaar staan?

Het chiasme is als volgt:

- A (v1) Jakob reisde naar het land van de mensen van het oosten om een vrouw te vinden.
B (v2-9) Jakob zag 3 kudde's schapen bij de waterput en Rachel verscheen met de kudde van Laban.
C (v10-12) Jakob gaf Rachel's kudde water, kuste haar en legde uit wie hij was.
D (v13-14) Laban verwelkomde Jakob en die werkte een maand voor hem.
E (v15-21) Laban vroeg Jakob welk loon hij wou ontvangen- Rachel in ruil voor 7 jaar werk.
Centrale as (22) Laban organiseerde een bruiloftsmaaltijd na die 7 jaar en velen waren uitgenodigd.
E (v23) Laban verruilde Rachel voor zijn dochter Lea, daarmee Jakob bedriegend.
D (v25-27) Jakob verweet Laban maar stemde er in toe nogmaals 7 jaren te werken voor Rachel.
C (v28-29) Jakob ontving Rachel als zijn vrouw na 1 week en ook haar slavin.
B (v30) Jakob hield meer van Rachel dan van Lea en de 2 bijvrouwen – weer een verhouding van 3:1
A (v30) Jakob diende Laban voor nog eens 7 jaar.

Vergelijk A met A, B met B enz. Zie je de aanvullende overeenkomsten of contrasten tussen de verschillende niveaus? Hieronder kun jij je bevindingen checken.

Niveau A: Jakob ging op reis en realiseerde zich mogelijk niet dat hij daar zo lang zou verblijven om de juiste vrouw te verkrijgen. Maar 2 periodes van 7 jaar (voor Lea en Rachel) impliceert wel dat dit mogelijk een beschikte volheid van tijd moet zijn geweest.

Niveau B: Jakob liet 3 kudde's en 3 vrouwen passeren en richtte zich op de 4de kudde en wachtte op de 4de vrouw als degene die werkelijk zijn bruid moest worden.

Niveau C: Jakob had alleen oog voor Rachel. Zij, en niet Lea, werd zijn belangrijkste vrouw

Niveau D: Laban's gastvrijheid had een dubbele bodem: hij ging profiteren van Jakob.

Niveau E: Laban hechtte niet veel waarde aan de overeenkomst met Jakob over loon en het ontvangen van zijn dochter; Hij wist dat Jakob zo lang zou blijven als nodig om Rachel te verkrijgen.

Centrale as: Laban organiseerde voor de show een bruiloft voor alle aanwezigen maar had het vooropgezette plan Rachel te verwisselen voor Lea. Niet alleen Jakob, maar ook alle gasten waren in de veronderstelling dat Jakob huwde met Rachel totdat het tegendeel bleek.

Profetische lessen & verbintenis met de profeten en het vernieuwde verbond

Want we moeten begrijpen dat de verhalen van de Torah meer te maken hebben met de *toekomst* dan het verleden!

Jakob's reis op zoek naar een vrouw kostte hem 20 jaar dienstarbeid bij Laban (Genesis 31:38). Een veelvoud daarvan is 2000. Mogelijk is dit een hint naar de fase in het heilsplan waarin de Messias 2000 jaar de tijd neemt om Zijn bruid veilig te stellen vanaf zijn verlossingswerk. De Messias kiest Zijn bruid zorgvuldig uit. Hij neemt niet de eerste de beste die zich aandient hoewel vele "bruiden" met verkeerde kwalificaties dit proberen: **Mattheüs 7:15-23** De Messias is getrouw en betrouwbaar voor Zijn aanstaande bruid totdat het moment daar is.

Jacob bereikt zijn bestemming en komt bij dezelfde waterput aan waar zijn moeder, Rebekka de kamelen van Eleazar water had gegeven. Het woord "put" (ba'er) komt zeven keer voor in de eerste 12 verzen van hoofdstuk 29. Het is daarom een sleutelwoord. Vanaf de 3de t/m de 7de vermelding wordt het woord put gebruikt in relatie tot de steen (even) die de put afsluit en weggerold moet worden. Het doel van de steen is het drinkwater te beschermen tegen verontreiniging en omdat iedereen tegelijk moet putten wordt het water eerlijk verdeeld. Nu weten we dat Jesjoea ook met een steen/rots wordt vergeleken en ook met levend water: Jesjoea kwam om de Torah te ontsluiten met de juiste interpretatie en Torah te doen: **Mattheüs 5:17**

In dit verhaal is Jakob (Israël) dus in staat de steen (Messias) weg te rollen zodat de (aanstaande) bruid kan drinken. De "steen" kan ook een verwijzing naar de grote "steen" zijn die over de ingang van het graf van Jesjoea werd geplaatst. Wij weten dat de "steen" werd weggerold zodat het goede nieuws als "levend water" kon verder stromen: **Johannes 4:13**

Een "put" is ook een metafoor voor een vrouw in zowel Spreuken als Hooglied: **Spreuken 5:15** en **Hooglied 4:12**

Jacob werd door zijn oom bedrogen in het huwen van Lea. Jakob's eigen daad van misleiding ten opzichte van zijn vader Izak en zijn broer Ezaü keerde hiermee op hem zelf terug. Dit is een voorbeeld van een bepaalde wetmatigheid die in de onzienlijke wereld door JHWH is ingesteld. De Torah omschrijft dit mechanisme als *zegen & vloek*. Jesjoea refererend aan dit Torah principe met de woorden: "zoals wij meten, zal aan ons worden gemeten": **Markus 4:24**

Volgens de wijzen van Israël wordt Jacob's vlucht uit Kanaän gezien als een *ballingschap* uit het Land. Als dit waar is, dan zou het einde van het verhaal—wanneer Jacob terugkeert naar Kanaän—gezien moeten worden als een terugkeer of een verlossing vergelijkbaar met de terugkeer van Israël naar het beloofde Land (eretz Israël) na de Egyptische onderdrukking. In feite zou je kunnen suggereren dat Laban's onderdrukking van Jakob vergelijkbaar was met de verdrukking van het volk Israël door Farao. Er zijn heel veel thematische bewijzen die dit idee ondersteunen:

- Jakob **werkte** voor Laban (Gen 29:20) net zoals het volk **werkte** voor Farao (Ex1:13).
- JHWH **zag** Jakob's verdrukking (Genesis 31:12) net zoals Hij Israël's onderwerping in Egypte zag (Exodus 3:7).
- Jakob's familie **vermenigvuldigde zich zeer** (Genesis 29-30) in Haran net zoals het volk Israël **zich overvloedig vermenigvuldigde** in Egypte (Exodus 1:7).

En er zijn nog veel meer verrassende overeenkomsten als we even een voorschot nemen op Genesis 31:

- Jakob **vluchtte** voor Laban (Genesis 31:21) net zoals Israël **vluchtte** voor Farao (Exodus 14:5).
- Laban wordt **verteld** dat Jakob vluchtte (Genesis 31:22) net zoals Farao **verteld** wordt dat het volk Israël gevlucht was (Exodus 14:5).
- Laban **achtervolgde** Jakob (Genesis 31:23) net zoals Farao het volk **achtervolgde** (Exodus 14:8). Volgens de Joodse traditie, hoorde Farao dat Israel niet terugkeerde op de **derde dag na hun uittocht** en uiteindelijk **haalde hij ze in bij de Rode Zee op de zevende dag**. Lavan kwam erachter dat Jacob gevlucht was op de **derde** dag na zijn vertrek **en achtervolgde hem gedurende zeven dagen** (Genesis 31:23-24)!

De Torah heeft dus het verhaal van Jakob's ballingschap gebruikt om ons te leren dat het volk Israël op een dag in ballingschap zal gaan en Egyptische onderdrukking zal ervaren! Hier is een perfect voorbeeld van progressieve openbaring. Hoewel het verhaal van Abram's afdaling naar Egypte ons ook leert dat zijn nakomelingen ballingschap zullen meemaken, vult dit verhaal, mits doorzien, meer details over de uittocht in dan Genesis 12:10-20.

Dus Laban is een typebeeld van de Farao, maar Haran staat *niet letterlijk* voor Egypte! Egypte staat voor "de wereld" en vertrouwen in eigen kracht. De analogie is dan: Jakob is niet in het beloofde Land en ook niet in Egypte maar op een andere plaats in de wereld waar ook slavernij is. Dat is profetisch herkenbaar voor ons in deze tijd of bijvoorbeeld in de geschiedenis nog niet eens zo lang geleden denkend aan de Holocaust: Joodse mensen vermenigvuldigden zich en velen hadden succes (vandaar alle stereotypes betreffende "Joden" en hun vrekkingheid in geldzaken) in Europa. Joodse mensen leden onder de hedendaagse Farao genaamd Hitler! Het gevolg? In 1948 zagen de Joden verlossing, wat een terugkeer van Juda naar het land meebracht.

In het eenjarige leesrooster van de Torah is Hosea 11:7-14:10 de Haftara lezing. **Hosea 11:10-11** en **Hosea 12:13-14** zijn duidelijk thematisch verbonden met Genesis 29 én met de exodus uit Egypte.